

[Statsministeren]

mer, som landet og en stor del af verden simpelt hen står i. Jeg tegnede ikke mindst det uundgæeligt mørke billede af beskæftigelsesudviklingen. Derfor er det ikke rimeligt at sige, at det var en ubegrundet optimisme. Der var også en realistisk beskrivelse af situationen, som den er.

Der var imidlertid nogle enkelte områder, hvor jeg pegede på nogle lyspunkter, og hvor der var en udvikling i gang, der skulle følges op. Jeg mener, det er rigtigt at sige til alle partierne her i tinget, at der er nogle lyspunkter. Der er en udvikling i gang, ikke mindst på konkurrenceevneområdet, hvad angår vore muligheder for at gøre os gældende i vores eksport, som vitterlig har givet konkrete resultater ikke mindst i det sidste halvandet år. Uden at man skal begynde at male tingene alt for rosenrøde, er det alligevel udtryk for, at der er noget her, som er godt, som udvikler sig rigtigt, og som vi skal forstå ansvarligt at følge op også i den kommende tid.

Jeg er glad for, at både hr. Erhard Jakobsen og hr. Chr. Christensen erkendte, at der er noget her, der er lykkedes for os i fællesskab i det tidligere samarbejde. Denne udvikling ønsker regeringen at følge op.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at det vist var en svaghed, at den regering, der nu er dannet, er en mindretalsregering. Jeg vil gerne sige, at det er det jo, men det hele er jo ikke mere fortvivlet, end at man kan konstatere, at sådanne mindretalsregeringer har vi haft så mange gange før. Så kan man sige, at det ikke har været godt. Jeg tror nu ikke, at Danmark egentlig – det er der delte meninger om, det er jeg klar over – er dårligere ledet hverken af regeringen eller af regeringerne eller af parlamentet, end det såmænd er tilfældet i en lang række europæiske lande. Der er masser af vanskeligheder, og det ville være en fordel, hvis der kunne være lavet en flertalsregering, det har hr. Niels Helveg Petersen ret i. På den anden side må jeg sige: det er en mindretalsregering, men den anden mulighed var jo en mindretalsregering af en anden farve og sammensat af ikke mindre end 4 partier. Selv når disse 4 partier eventuelt – jeg siger eventuelt – virkelig kunne enes om en linje, så skulle de alligevel også ud at hente støtte andre steder fra. Derfor er det en vurdering, at selv om det ikke er helt ideelt, det, der nu er dan-

net – det er der mange der er enig med mig i at det ikke er – så er det alligevel ikke så tosset endda sammenlignet med de muligheder, der ellers forelå.

Man kan naturligvis fable en lille smule om den tredje mulighed, nemlig en national samlingsregering. Jeg tror, man bliver nødt til at erkende, at med de mange elementer, der er i politik – det er jo ikke bare økonomien, det er jo ikke bare det sociale, det er jo ikke bare det kulturelle, men det er alle disse ting i fællesskab og f.eks. også forsvarspolitikken og mange andre ting – så ville denne brede, nationale samlingsregering heller ikke være noget, som vi havde sikkerhed for kunne komme til at fungere tilfredsstillende.

Med disse bemærkninger har jeg vel i nogen grad svaret hr. Poul Schlüter også. Der er dog et par bemærkninger mere, jeg må gøre til hr. Poul Schlüter og til andre, der har været inde på hele regeringssituationen i forhold til folketinget. Hr. Poul Schlüter sagde, jeg tror nok med stor alvor i stemmen, at man ikke ville finde sig i, at vi majoriserede folketinget, altså at socialdemokratiet gjorde det sammen med SF. Jeg tror, det er rigtigt, at det blev sagt på den måde. Jeg må sige, at sammensætningen af dette folketing fortæller mig ved simpel regning, at denne mulighed eksisterer ikke. Det er en erkendelse, som hr. Poul Schlüter – og i øvrigt også hr. Gert Petersen – må gøre sig fuldstændig klart, og som jeg har gjort mig fuldstændig klart.

Hr. Poul Schlüter anstillede den betragtning, at nu skulle regeringen ikke gå og tro, at den kunne sejle over Lille Bælt fra kyst til kyst og fiske sit flertal hjem. Jeg vil gerne sige, at jeg kan se de kolossale problemer, der er i den forbindelse, og jeg har også den opfattelse, at det duer ikke, at man den ene uge får et flertal til den ene side i salen for en masse udgiftskrævende reformer, og den næste uge skal man her i salen hive skillingerne hjem til de pågældende reformer. Det er ikke holdbart. Jeg kan godt se, at det er et vældigt problem, og jeg tror, det bliver det største problem for denne regering og dette folketing. Her har folketinget et alvorligt medansvar, for en hvilken som helst regering ville ikke kunne klare disse ting uden en betydelig åbenhed og forståelse fra oppositionens side. Jeg tror, det er meget vigtigt.